

יעקב נחת לגבה, ואזל לאתרה. שנאמר וילך חרנה, וחמא כל תקון ביתא, ואשתזיב מינה. דכורא דילה סמאל, אבאיש קמיה, ונחת לאגחא ביה קרבא ולא יכיל ליה, דכתיב, (בראשית לב) ויאבק איש עמו וגו'. כדין אשתזיב מפלא, ואשתלים בשלימו ואסתלק בדרגא שלים ואתקרי ישראל. כדין סליק בדרגא עלאה ואשתלים בכלא, והוה עמודא דאמצעייתא, ועליה כתיב, (שמות כו) והבריח התיכן וגו'.

מהו (בראשית לב) ויגע בכף ירכו, ליה לא יכיל, אבל נגע בכף ירכו, דאינהו נדב ואביהוא, דנפקו מן ירכו דאהרן, (ס"א בסיבת אש זרה. והא אתעררו לשמרך מאשה זרה וגו', ותפסה לון ברשותהא, תא חזי, מה כתיב בייעקב שלימא) (ועל יעקב כתיב) והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה.

ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. (בראשית כח) חלמא, מדרגא שתיתאה מאינון דרגין תרין דנבואה, עד ההוא דרגא, שית דרגין אינון, ועל דא, חלמא חד משתין דרגין דנבואה. סלם, חמא בנוי דזמינין לקבלא אורייתא, בטורא דסיני.

לשון הקודש

נגע בכף ירכו שהם נדב ואביהוא שיצאו מירכו של אהרן, ובסבת אש זרה. והרי התעוררו לשמרך מאשה זרה וגו', ותפסה אותם ברשותה. בא ראה מה כתוב בייעקב השלום (ועל יעקב כתוב) והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה. ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. החלום, המדרגה הששית מאותן שתי דרגות הנבואה עד אותה הדרגה, הן שש דרגות, ועל כן החלום אחד מששים דרגות של נבואה. סלם, ראה את בניו שעתידין לקבל

וזורק אותו לתוך גיהנם. יעקב ירד אליה והלך למקומה, שנאמר וילך חרנה, וראה את כל תקון הבית, ונצל ממנה. הזכר שלה סמאל, הרע לפגיו, וירד לערף בו קרב ולא יכל לו, שכתוב ויאבק איש עמו וגו'. אזי נצל מן הכל, והשתלם בשלמות, והתעלה בדרגה שלמה ונקרא ישראל. אז עלה לדרגה עליונה ונשלם בכל ונהיה העמוד האמצעי, ועליו כתוב והבריח התיכן וגו'. מהו ויגע בכף ירכו? לו לא יכל, אבל

סֶלֶם דָּא סִינִי. (ס"א בגימטריא) בְּגִין דְּאִיהוּ נְעִיץ בְּאַרְעָא, וְחָשִׁיב
בְּסֻלְיָקוֹ לְשִׁמְיָא. וְכָל רְתִיכִין (קדישין) וּמְשָׁרְיִין עֲלָאִין, כְּלֵהוּ נְחֲתִי
(נְחֲתוּ) תַּמָּן בְּהַדִּי קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד יְהִיב לֹון אֹרִייתָא.

וְכֻלָּא חָמָא. חָמָא מַטְטְרוֹן, סָבָא דְבֵיתָא, דְשֻׁלֵּיט בְּכָל דִּילֵיהּ. דְּאִיהוּ
קָאִי בְשֻׁלְטָנוֹ עַל (האי) עֲלָמָא. בְּשֻׁלְטָנוֹ בְּשֵׁם שַׁד"י. וְסֻלְיָק
לְעֵילָא, בְּסֻלְיָקוֹ דְשִׁמְיָא דְמָרִיָּה הוּי"ה, אֲתֵר דִּיעֶקֶב אֲשֶׁתְלִים בֵּיהּ
לְבַתָּר. וְרֵאשׁוֹ, דְשֵׁם שַׁדִּי, אִיהוּ י', וְדָא מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה. כִּיּוֹן דְמָטִי
וְסֻלְיָק אֶת דָּא, לְהֵהוּא אֲתֵר, אֲשֶׁתְלִים וְאֲתִקְרִי בְּהֵהוּא שִׁמְיָא
דְמָרִיָּה הוּי"ה.

וְהֵנָּה מְלָאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וְיִרְדִּים בּוֹ, (בראשית כח) אֵינּוֹן מְלָאכִין
קֹדֵישִׁין, דְקָרְבִין לְמַלְכוּתָא סְלָקִין, וְאֵינּוֹן אַחֲרָנִין דְלָא
קָרְבִין הֵם נְחֲתִי. וְתוֹ, בּוֹ סְלָקִי וְנְחֲתִי, כִּד אִיהוּ סְלָקִי, סְלָקִין
בְּהַדִּיָּה, כִּד נְחֲתִי, נְחֲתִין בְּהַדִּיָּה. מְלָאכִי אֱלֹהִים, תְּרִיסַר
מְרַגְלִיטָאן טָבָאן, וְאֵינּוֹן, מִיכָאֵל, קַדְמִיאֵל, פַּדְאֵל, גַּבְרִיאֵל,
צַדְקִיאֵל, חַסְדִּיאֵל, רַפְאֵל, רַזִּיאֵל, סְטוּרִיאֵל, נוּרִיאֵל. יִפִּיאֵל.

לשון הקודש

הַאֲוֹת הֵזוּ לְמָקוֹם הַהוּא, הַשְּׁלֵם וְנִקְרָא
בְּאֹתוֹ שֵׁם שֶׁל רַבּוֹנוֹ הוּי"ה.

וְהֵנָּה מְלָאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וְיִרְדִּים בּוֹ.
אוֹתָם הַמְלָאכִים הַקֹּדְשִׁים שְׁקֹרְבִים
לְמַלְכוּת עוֹלָם, וְאוֹתָם הַאֲחֵרִים שְׂאֵינָם
קֹרְבִים יוֹרְדִים. וְעוֹד, בּוֹ הֵם עוֹלָם
וְיוֹרְדִים. כְּשֶׁהוּא עוֹלָה, עוֹלָם עִמּוֹ.
כְּשֶׁהוּא יוֹרֵד, יוֹרְדִים עִמּוֹ. מְלָאכִי
אֱלֹהִים – שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מְרַגְלִיטוֹת טוֹבוֹת,
וְהֵן: מִיכָאֵל, קַדְמִיאֵל, פַּדְאֵל,
גַּבְרִיאֵל, צַדְקִיאֵל, חַסְדִּיאֵל, רַפְאֵל,
רַזִּיאֵל, סְטוּרִיאֵל, נוּרִיאֵל, יִפִּיאֵל,
עַנְאֵל. אֵלֶפֶי שְׁנָאן, שְׁנָאָן – שׁוֹר

תּוֹרָה בְּהַר סִינִי. סֶלֶם זֶה סִינִי וּבְגִימְטְרִיאָא,
מְשׁוֹם שֶׁהוּא נְעוּץ בְּאַרְצָא וְחוֹשֵׁב בְּעֵלְיָה
לְשָׁמַיִם, וְכָל הַמְרַכְּבוֹת וְהַקְּדוּשׁוֹת
וְהַמְחַנּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, כָּלָם יוֹרְדִים וְנִרְדוּ
לְשֵׁם עִם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנִּתֵּן לָהֶם
אֶת הַתּוֹרָה.

וְהַכֵּל רָאָה. רָאָה אֶת מַטְטְרוֹן וְקָן
הַבַּיִת שֶׁשׁוּלֵט בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, שֶׁהוּא
עוֹמֵד בְּשֻׁלְטוֹן עַל הָעוֹלָם וְהַזֶּה, בְּשֻׁלְטוֹן
שֶׁל שֵׁם שַׁד"י. וְעוֹלָה לְמַעְלָה בְּעֵלְיָת שֵׁם
רַבּוֹנוֹ הוּי"ה, הַמָּקוֹם שֶׁיַּעֲקֹב הַשְּׁלֵם בּוֹ
לְאַחַר מִבְּנֵי. וְרֵאשׁוֹ שֶׁל שֵׁם שַׁד"י הוּא י',
וְזֶה מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעָה וְעֵלְתָה

ענאל, אלפי שנאן, שנא"ן, שו"ר, נש"ר, ארי"ה, ו' אדם כליל
דכר ונוקבא. ואינון סלקי, כד איהו סליק, ואלין נחתי, כד איהו
נחית.

ותו, כל אינון דשליטי בשלטנו דהאי עלמא, על ידיה סלקין, וכל
אינון דנחתי על ידיה נחתי, כלהו בהאי סלם. הוי"ה שלטא
על כלא, דכתיב, (בראשית כח) והנה ה' נצב עליו. כד אתער, כתיב,
(בראשית כח) אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים
ודאי. ואיהו תרעא לאעלא לגו, דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שערי
צדק אבא בם אודה יה. זה השער לה'. זה שער השמים כלא חד.

וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה.
(בראשית כט) באר, דרגא דאדון כל הארץ. בשדה, חקל תפוחין
קדישין. שלשה עדרי צאן, תלת דרגין עלאין קדישין, מתתקנו
על ההוא בירא, ואינון, נצ"ח והו"ד ויסודא דעלמא. ואלין משכין
מיא מלעילא, ומליין להאי בירא.

בגין דההוא מקורא, יסודא דעלמא, כד שארי בגו ההוא בירא,

לשון הקודש

זה שער השמים הכל אחד.
וירא והנה באר בשדה והנה שם
שלשה עדרי צאן רבצים עליה. באר –
הדרגה של אדון כל הארץ. בשדה –
שדה התפוחים הקדושים. שלשה עדרי
צאן – שלש דרגות עליונות קדושות
מתקנות על אותה הבאר, והן נצ"ח
והו"ד והיסוד של העולם. ואלו מושכות
מים מלמעלה וממלאים את הבאר
הזאת.

משום שהמקור ההוא, יסוד העולם,
בששורה בבאר הזו, הוא עושה פרות

נש"ר ארי"ה. ו' אדם, כולל זכר ונקבה.
והם עולים בשווא עולה, ואלו יורדים
בשווא יורד.

ועוד, כל אותם ששולטים בשלטון
העולם הזה עולים על ידו, וכל אותם
שיורדים יורדים על ידו, כלם בסלם
הזה. הוי"ה שולט על הכל, שכתוב והנה
ה' נצב עליו. כשהתעורר, כתוב אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער השמים.
בית אלהים ודאי, והוא השער להבנים
פנימה, שכתוב (תהלים קיח) פתחו לי שערי
צדק אבוא בם אודה יה זה השער לה'.

עבִיד פִּירִי וְנִבְיַע תְּדִיר, וְאַתְּמַלְיָא הֵהוּא בִּירָא מְנִיה. פִּיּוֹן
דְּאַתְּמַלְיָא, וְדָאִי (בראשית כט) כִּי מִן הַבָּאָר הֵהִיא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים, אֲלִין
אִינוּן כָּל אוֹכְלוֹסִין וּמִשְׁרִיין קִדְיִשִׁין, דְּכֻלְהוּ שְׁקִיין וְשָׂתָאן מֵהֵהוּא
בִּירָא, וְכָל חַד וְחַד כְּמָה דְאַתְחַזִּי לִיה.

וְהָאֲבֹן גְּדוּלָה עַל פִּי הַבָּאָר. דָּא אֲבֹן, דְּמִינָה כְּשִׁלִּי בְּנֵי עֲלָמָא, אֲבֹן
נְגַף וְצוּר מְכֻשׁוּל, דְּקִימָא תְּדִיר עַל פִּי הָאִי בָּאָר, עַל
מִימְרִיה, לְמַתְבַּע דִּינָא דְכָל עֲלָמָא, דְלֹא יַחוּת מְזוּנָא וְטַב לְעֲלָמָא.

וְנֶאֱסָפוּ שְׂמָה כָּל הָעֵדְרִים, וְנֶאֱסָפוּ שְׂמָה הָעֵדְרִים, לָא כְּתִיב, אֲלֹא
כָּל הָעֵדְרִים, מִשְׁרִיין קִדְיִשִׁין לְעִילָא, וּמִשְׁרִיין קִדְיִשִׁין
לְתַתָּא, אֲלִין בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבַחֵן לְעִילָא, וְאֲלִין בְּצִלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין
לְתַתָּא, אֲלִין וְאֲלִין מִיַּד (בראשית כט) וְגִלְלוּ אֶת הָאֲבֹן מֵעַל פִּי הַבָּאָר,
מְגַנְדְרִין לָהּ, וּמַעְבְּרִין לָהּ מִן קִדְשָׁא וְאַסְתְּלִיק מִן דִּינָא. מִיַּד
וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן, נָטְלוּ מִלְּאֲכִי עֲלָאִי לְעִילָא, וְנָטְלִי יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא.

לְבַתֵּר וְהִשִּׁיבוּ אֶת הָאֲבֹן, עַל מִימְרָא, דְּהָאִי בָּאָר, לְאַתְעֵטְרָא (כ"א)

לשון הקודש

וְנֶאֱסָפוּ שְׂמָה הָעֵדְרִים, אֲלֹא כָּל
הָעֵדְרִים. הַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַעְלָה
וְהַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַטָּה. אֵלוּ בְּשִׁירִים
וְתוֹשְׁבַחוֹת לְמַעְלָה, וְאֵלוּ בְּתַפְלוֹת
וּבְקִשׁוֹת לְמַטָּה. אֵלוּ וְאֵלוּ מִיַּד וְגִלְלוּ אֶת
הָאֲבֹן מֵעַל פִּי הַבָּאָר. מְגַנְדְרִים אוֹתָהּ
וּמַעְבְּרִים אוֹתָהּ מִן הַקִּדְשׁ וּמִסְתַּלְקֵת
מִן הַדִּין. מִיַּד וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן. נוֹסְעִים
מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, וְנוֹסְעִים
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה.

אַחַר כֵּן וְהִשִּׁיבוּ אֶת הָאֲבֹן, עַל פְּקֻדַת
הַבָּאָר הַזֶּה, שְׂתַּהֲיָה מְעַטְרַת וּמְזַמְנַת

וְנוֹבַע תְּמִיד, וְאוֹתָהּ הַבָּאָר מִתְּמַלְאֵת
מִמְנוּ. פִּיּוֹן שְׂהַתְּמַלְאָה, וְדָאִי פִּי מִן
הַבָּאָר הֵהִיא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים, אֵלוּ הֵם כָּל
הָאוֹכְלוֹסִים וְהַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׂכָלָם
מִשְׁקִים וְשׁוֹתִים מֵהַבָּאָר הַזֶּה, וְכָל
אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.

וְהָאֲבֹן גְּדוּלָה עַל פִּי הַבָּאָר – זֶה הָאֲבֹן
שְׂמֻמָּנָה כּוּשְׁלִים בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲבֹן נְגַף
וְצוּר מְכֻשׁוּל, שְׁעוּמְדַת תְּמִיד עַל פִּי
הַבָּאָר הַזֶּה, עַל פְּקֻדָּתָהּ לְתַבַּע הַדִּין שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם שְׂלֵא יֵרֵד מְזוּן וְטוֹב לְעוֹלָם.
וְנֶאֱסָפוּ שְׂמָה כָּל הָעֵדְרִים. לֹא כְּתוּב

לאתעתדא) קמיה, ולמתבע דינא דעלמא, לאתנהגא עלמא בדינא, ונהכי אצטריף דהא לא יכיל עלמא למיקם אלא על דינא, למהוי כלא בקשוט וזכו.

כיון דאשתלים יעקב, לא אצטריף להאי אבן סיועא אחרא, מה כתיב (בראשית כט) ויגש יעקב ויגל את האבן. ויגל ויגללו, ולא כתיב ויסר והסירו. אלא ויגללו, היינו ערבובא דשטן, דמערבבין ליה, דלא יכיל לקטרגא. ויעקב בלחודיה, לא אצטריף לסיועא אחרא, אלא איהו בלחודיה, דהא שלימו דאבהתא הוה יעקב, דכיון דיכיל ביה בעשו בהאי עלמא יכיל לעילא. ובכלא אצטריף עובדא.

תרין עלמין אחסין יעקב, חד עלמא דאתגליא, וחד עלמא דאתפסיא כגוונא דלהון ממש, מחד נפקו שית שבטין, ומחד נפקו תרין שבטין. עלמא דאתפסיא אפיק שית סטרין, עלמא דאתגליא אפיק תרין, ואינון תרין פרובין דתחותה, ויעקב בין תרין עלמין אשתפח, בדיוקנא דלהון ממש, ובגין כך כל מלוי דלאה הוה באתפסיא, ודרחל באתגליא.

לשון הקודש

שיכל לעשו בעולם הנה, יכול למעלה, ובכל צריך מעשה.

שני עולמות ירש יעקב - אחד העולם שנגלה, ואחד העולם שהתכסה, כמו שהם ממש. מאחד יצאו ששה שבטים, ומאחד יצאו שני שבטים. העולם המכסה הוציא ששה צדדים, והעולם המגלה הוציא שנים, ואותם שני הפרובים שתחתיה. ויעקב נמצא בין שני עולמות, בדמותם ממש, ומשום כך כל דברי לאה היו בנכסה, ושם רחל בהתגלות.

לפניו ולתבע הדין של העולם, להנהיג העולם בדין, וכך צריך, שהרי אין העולם יכול לעמד אלא על דין, שהכל יהיה באמת וזכות.

כיון שנשלים יעקב, לא הצטרף לאבן הזו סיוע אחר. מה כתוב? ויגש יעקב ויגל את האבן. ויגל ויגללו, ולא כתוב ויסר והסירו, אלא ויגלו ויגללו, היינו הערבוב של השטן שמערבבים אותו שלא יוכל לקטרג. ויעקב לבדו, לא הצטרף לסיוע אחר, אלא הוא לבדו. שהרי יעקב היה בחיר האבות. שבין

מתניתין. בני עליון, קדישי עליונים, בריכן (ס"א ברידן) דעלמא,
 מוחא דאגוזא. כנשו למנדע, הא צפרא נחית בכל יומא,
 אתער בגנתא. שלהובא דנורא בגדפהא. בידהא תלתא מגרופין
 שנינו כחרבא. מפתחן גניזין בידיא ימינא.

קרי בחיל ואמר, מאן מנכון די נהירו אנפוי, די עאל ונפק
 ואתתקיף באילנא דחיי, מטא בענפוי, אחיד בשרשוי, אכיל
 מאיביה מתיק מדובשא, יהיב חייזן לנפשא, אסוותא לגרמיה.

אסתמר מהרהורא בישא, מהרהורא דמשקר באילנא דחיי, מסאיב
 נהרא ונחלא מקורא דישראל, דיהיב מוחא לנפשא,
 ותבירו לגרמיה לית ליה קיומא כלל.

הרהורא דמסאיב ההוא מקורא דיליה, עביד אילנא דשקרא, בגין
 דההוא הרהורא סלקא, ואחלף נפשא תחות נפשא.
 אילנא דחיי אסתלק, ואילנא דמותא אתתקיף ביה, נפשא מתמן
 משיד.

ווי ליה, דאתערק בההוא הרהורא, מגו אילנא דחיי, ואתדבק

לשון הקודש

משנה. בני עליון, קדושים עליונים, ברוכי ונבחריו העולם, מח האגוז, התכנסו לדעת. הנה צפור יורדת בכל יום, מתעוררת בגן. שלהבת אש בכנפיה, בידיה שלש מגרפות שנונות כחרב, מפתחות של גנזים ביד ימין. קורא בחיל ואומר: מי מכם שפניו מאירות, שנכנס ויצא והחזיק בעין החיים, הגיע לענפוי, אחז בשרשוי, אכל מפריו המתוק מדבש, נותן חיים לנפש ורפואה לעצמו?

השמר מהרהור רע, מהרהור שמשקר בעין החיים, מטמא הנקר והנחל המקור של ישראל, שנותן מות לנפש ושבר לעצמו, אין לו כלל קיום. החרהור שמשמא אותו המקור שלו, עושה עין של שקר, משום שאותו הרהור עולה ומחליף נפש תחת נפש. עין החיים מסתלק, ועין המות מחזיק בו, מושך משם הנפש. אזי לו שנגער בהרהור ההוא מתוך עין החיים ונדבק בעין המות, אין בו

בְּאֵילָנָא דְמוֹתָא. עֲנַפִּין לִית בֵּיהּ, לָא חָמָא טָבָא לְעֵלְמִין, יְבִשָּׁא
אִיהוּ בְּלָא לַחוּתָא כָּלְל. אֲנַבִּיהּ מְרִיר כְּלַעְנָה, עֲלִיהּ אֲתָמַר (ירמיה יז)
וְהָיָה כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא טוֹב וְגו'.

בְּגִין דְּהִרְהוּרָא טָבָא סָלִיק לְעֵילָא, אַחֲדִיד בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, אֲתַקִּיף
בְּעֲנַפּוּי, אַכִּיל מֵאֲנַבִּיהּ, כָּל קְדוּשִׁין וְכָל בְּרַכָּאן נִפְקִין מִנֵּיהּ.
אַחֲסִין חַיִּין לְנַפְשֵׁיהּ וְאַסּוּתָא לְגֵרְמִיהּ, עֲלִיהּ אֲתָמַר (ירמיה יז) וְהָיָה
כְּעֶץ שְׂתוּל עַל מַיִם וְעַל יוּבֵל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא חוּם
וְגו'.

כָּל מְלִין דְּעֵלְמָא, אָזְלִין בְּתַר מַחְשָׁבָה וְהִרְהוּרָא, וְעַל דָּא (ויקרא יא)
וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים, בְּגִין דְּכָל קְדוּשִׁין דְּעֵלְמָא אֲפִיק
וּמְשִׁיךְ בְּהִרְהוּרָא טָבָא.

מָאן דְּאַסְתָּאב בְּהִרְהוּרָא בִישָׁא, כַּד אָתִי לְאַזְדוּוּגָא בְּאַתְתִּיהּ וְשׁוּי
רְעוּתִיהּ וְהִרְהוּרִיהּ בְּאַתְתָּא אַחְרָא, וְזָרַע וְזָרַע בְּהִרְהוּרָא
אַחְרָא, דָּא הוּא דְאַחְלַף דְרָגִין עֲלָאִין דְלְעֵילָא, דְרָגָא דְקוּדְשָׁא בְּגִין
דְרָגָא דְמִסְאָבָא. כְּמָה דְהִרְהוּרָא דִלִּיהּ עָבִיד חֲלוּפִין לְתַתָּא, אוּף
הַכִּי עָבִיד חֲלוּפִין לְעֵילָא.

לשון הקודש

הַמַּחְשָׁבָה וְהִרְהוּרָא, וְעַל כֵּן (ויקרא יא)
וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים, מְשׁוּם
שְׁכָל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מוֹצִיא
וּמוֹשֵׁךְ בְּהִרְהוּרָא טוֹב.

מִי שֶׁנִּשְׁמָטָא בְּהִרְהוּרָא רַע, בְּשָׂבָא
לְהוֹדוּגָא עִם אִשְׁתּוֹ וְשִׁם רְעוּנּוֹ וְהִרְהוּרוֹ
בְּאִשָּׁה אַחֲרַת, וְזָרַע זָרַע בְּהִרְהוּרָא
אַחַר, זֶהוּ שֶׁמַּחְלִיף אֶת הַדְּרָגוֹת
הָעֲלִיוֹנִים שֶׁלְמַעְלָה, הַדְּרָגָה שֶׁל קֹדֶשׁ
בְּעֵבוֹר הַדְּרָגָה שֶׁל הַטְּמְאָה. כְּמוֹ
שֶׁהִרְהוּרָא שֶׁלּוֹ עוֹשֶׂה חֲלוּפִים לְמַטָּה,
אִף כִּף עוֹשֶׂה חֲלוּפִים לְמַעְלָה.

עֲנַפִּים, לֹא רוֹאֶה טוֹב לְעוֹלָמִים, הוּא
יְבִשׁ בְּלִי לַחוּת כָּלְל, פְּרִיו מֵר כְּלַעְנָה,
עָלָיו נֶאֱמַר (ירמיה יז) וְהָיָה כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה
וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא טוֹב וְגו'.

מְשׁוּם שֶׁהִרְהוּרָא טוֹב עוֹלָה לְמַעְלָה,
אוּחוּז בְּעֵץ הַחַיִּים, מַחְזִיק בְּעֲנַפּוּי, אוּכַל
מִפְרָיו, כָּל הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל הַבְּרַכּוֹת
יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ, מוֹרִישׁ חַיִּים לְנַפְשׁ
וּרְפוּאָה לְעַצְמוֹ, עָלָיו נֶאֱמַר (סו) וְהָיָה
כְּעֶץ שְׂתוּל עַל מַיִם וְעַל יוּבֵל יִשְׁלַח
שָׁרְשָׁיו וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא הֵם וְגו'.

כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם הוֹלְכִים אַחַר